

Griffiernr. :
Parketnr. : GE66.21.419/98/SW2

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 10 mei 2005

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **eenentwintigste kamer**, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

te _____, bakker, geboren te _____ op _____, wonende

VERDACHT VAN :

- A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

HOGER BEROEP

*op 25 mei 2005 door beklagde tegen
alle bereikelingen
op 25 mei 2005 door OM tegen beklagde*

door op het terrein, gelegen te _____ ten
kadaster gekend onder _____ in eigendom
toebehorende aan _____ hierboven nader geïdentificeerd

een terras van 1m84 breed op de eerste verdieping te hebben
opgericht

te _____ op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van
08.02.1996 (st. 2) tot en met 24.03.1997

de feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°,
146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de
organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S.
08.06.1999)

- B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het
decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22
oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in
stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe
dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der
bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III
of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en
van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, door
namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning
van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd,
een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste
inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande
woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken
uitgezonderd), in casu :

door op het terrein, vermeld onder tenlastelegging A.

een terras van 1m84 breed op de eerste verdieping te hebben
opgericht

te _____ op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van
25.03.1997 tot en met 03.05.1998 (st. 2)

De feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°,
146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie
van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

* * * * *

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van 12 april 2005:

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door
substituut-procureur des Konings;

De beklaagde _____ hoewel regelmatig gedagvaard, is niet ter
terechtzing van 12 april 2005 verschenen doch wordt vertegenwoordigd
door meester _____ advocaat te _____
in plaats van meester _____ advocaat te _____

I. Prodecure

I.1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik
gemaakt van de Nederlandse taal.

I.2. De dagvaarding van 25 februari 2005 werd overgeschreven op het
kantoor van de hypotheke op 10 maart 2004.

I.3. Op de openbare terechtzitting van 12 april 2005 werden de debatten
gesloten en werd de zaak in beraad genomen.

II. Relevante gegevens

II.1. De beklaagde is eigenaar van een onroerend goed, gelegen te _____
en kadastraal gekend zoals hiervoor
omschreven.

Op het kwestieus perceel werd een appartementsblok bestaande uit drie
appartementen gebouwd.

Overeenkomstig het gewestplan _____ (K.B.
14/09/1977) is de bouwplaats gelegen in een woongebied.

II.2. Op 25 mei 1998 werd vastgesteld dat het terras op de eerste
verdieping, achteraan het gebouw, 1,84 meter diep is in plaats van 1,50
meter aangegeven op de bouwvergunning van 7 februari 1996.

Nader onderzoek had tot resultaat dat een aantal bijkomende
bouwinbreuken werden vastgesteld, meer bepaald met betrekking tot de
dakbedekking, het aantal dakvensters (3 i.p.v. 5) en met betrekking tot de
rechter zijmuur van de koppelgarage opgetrokken in snelbouwsteen terwijl
in de vergunning bijkomend een façade in paramentsteen is voorzien.

II.3. De aanvraag tot regularisatie van de aanvraag tot het bouwen van 3
appartementen werd bij beslissing van het college van burgemeester en
schepenen van _____ van 14 oktober 1998 gunstig
beoordeeld voor het bedekken van het hoofdak in dakpannen i.p.v.
schaliën, voor het realiseren van drie i.p.v. vijf dakvensters in de achterkant
van het hoofdak en ongunstig voor de diepte van het terras waaromtrent
beslist werd dat deze diende teruggebracht te worden tot de diepte zoals

voorzien op het oorspronkelijk goedgekeurd bouwplan en waarbij de terrasmuur mag worden opgericht indien deze wordt gerealiseerd binnen de oorspronkelijk goedgekeurde diepte van het terras, voor de rechterzijmuur en voor het oprichten van een carport.

Het door de beklaagde aangetekend hoger beroep resulteerde in een bouwvergunning volgens ingediend plan wat betreft de rechterzijmuur in snelbouwsteen van de dubbele garage. Voor het overige heeft de bestendige deputatie van de provincieraad van de provincie in haar besluit van 28 januari 1999 de beslissing van 14 oktober 1998 van het college van burgemeester en schepenen van gehandhaafd.

Bij brief van 7 september 2000 betekende de stedenbouwkundige inspecteur, afdelingshoofd afdeling bouwpolitie, aan de beklaagde een weigering van vergelijk met betrekking tot de carport en de uitbreiding van het terras.

II.4. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vorderde bij brief van 23 mei 2002 gericht aan de procureur des Konings het herstel van bij wijze van aanpassingswerken dat het terras dient teruggebracht te worden tot de oppervlakte van de oorspronkelijke vergunning.

Ter openbare terechtzitting van 12 april 2005 sloot de procureur des Konings zich aan bij de herstellvordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, ook wat betreft de verbeurte van een dwangsom van 125 EUR per dag vertraging in uitvoering van het te bevelen herstel.

II.5. De beklaagde blijkt uiteindelijk de carport niet gebouwd te hebben. Hij wenst volgens eigen verklaring niet over te gaan tot de uitvoering van aanpassingswerken waarbij het kwestieus terras wordt teruggebracht tot de oppervlakte van de oorspronkelijke vergunning.

III. Beoordeling :

III.1. In de dagvaarding wordt als geïncrimineerde periode voor de oprichting van het terras 8 februari 1996 tot 3 mei 1998 weerhouden. In de voorliggende strafinformatie zijn geen precieze gegevens terug te vinden van het tijdstip waarop de bouw van het kwestieus terras een aanvang nam en werd beëindigd.

Het staat vast dat de beklaagde bij beslissing van 7 februari 1996 van het college van burgemeester en schepenen van vergunning werd verleend voor het bouwen van drie appartementen op het perceel gelegen te

De rechtbank weerhoudt dat de werken aan het kwestieus terras uitgevoerd en beëindigd werden op 8 februari 1996.

**Gelet op de situering van het feit op datum van 8 februari 1996 dien-
de dagvaarding met betrekking tot de tenlasteleggingen A en B aldus
gelezen te worden :**

Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

door op het terrein, gelegen te ten kadaster
gekend onder in eigendom toebehorende aan
hierboven nader geïdentificeerd

een terras van 1m84 breed op de eerste verdieping te hebben opgericht

te op 8 februari 1996

de feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1,2, 99 § 1 – 1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999).

III.2. De verjaring doet zich voor, behoudens stuiting of schorsing, op datum van 7 februari 2001.

De laatst nuttige daad van stuiting dateert van 13 december 2000 (stuk 64). Een nieuwe termijn van vijf jaar vangt aan op 13 december 2000 om te eindigen op 12 december 2005.

De zaak werd voor deze rechtbank ingeleid op 12 april 2005.

De strafvordering is niet vervallen door verjaring.

III.3. Het staat voor de rechtbank vast dat de beklaagde zonder te beschikken over een voorafgaande en schriftelijke vergunning het kwestieus terras met een breedte van 1,84 meter heeft gebouwd.

De beklaagde heeft in zijn verklaringen afgelegd tijdens het strafonderzoek en bij monde van zijn raadsman tijdens de behandeling van de zaak ter openbare terechtzitting van 12 april 2005 hierover geen betwisting gevoerd.

De telastlegging zoals hiervoor omschreven en aangepast is ten aanzien van de beklaagde naar eis van recht bewezen.

III.4. De beklaagde heeft wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht. Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen, heeft hij daarbij totaal ondergeschikt gemaakt aan zijn persoonlijk belang.

Een geldboete zoals hierna bepaald, beoogt de beklaagde ertoe aan te zetten zich in de toekomst niet meer schuldig te maken aan dergelijk feit. Bij de straffoemeting wordt rekening gehouden met het gunstig strafverleden van de beklaagde.

III.5. Nu de feiten van aard zijn dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

III.6. Geen retroactiviteit van de strengere strafwet : art. 2, 2de lid S.W

De toepassing van de wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000) met ingang van 1 januari 2002 brengt een (marginale) verhoging van de geldboeten met zich mee. Aangezien de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten dateren van voor de inwerkingtreding van deze wet, mag de verhoging van de geldboeten niet op deze feiten toegepast worden.

Het bedrag van de geldboete, verplicht uit te drukken in EUR, dient dan ook berekend te worden door de verhoging van de door 40,3399 gedeelde geldboete zoals bepaald in het strafwetboek, met de opdecimen geldend op het ogenblik van de gepleegde feiten.

(dus dit is : geldboete in frank x 1990 opdecimes: 40,3399)

Het hierboven vermelde geldt niet:

- voor de op te leggen bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, zoals bepaald bij art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, gewijzigd bij art. 3 van de programmawet van 24 december 1993, deze bijdrage is immers geen straf (vaste rechtspraak van het Hof van Cassatie; zie o.m. Cass. 8.10.1996, Pas., Cass., 9.11.1994, J.T. Cass. 30.6.1993, Pas.,

voor de vergoeding opgelegd in uitvoering van art. 71 van de wet van 28 juli 1992 en het KB van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het KB van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij KB van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001; ook deze vergoeding is geen straf (Cass. 9.11.1994,

IV. De herstellvordering :

Tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften.

Het blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskenning van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Zij strookt met de wet. Zij is nog steeds noodzakelijk om een einde te stellen aan de gevolgen van het misdrijf en zij legt aan de beklagde in de gegeven omstandigheden geen onredelijke last op.

Het bewezen misdrijf vormt een zwaarwichtige en –zonder de aanpassingswerken – onherstelbare inbreuk op de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

De rechtbank gaat dan ook in op de vordering tot herstel, het terugbrengen van het terras tot de oppervlakte van de oorspronkelijke vergunning 7 februari 1996 verleend door het college van burgemeester en schepenen van

Gelet op het lange talmen van de beklagde om tot herstel over te gaan, wordt terecht door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste aansporing voor de beklagde om zelf tot het volledig herstel van de plaats in de gewenste toestand, overeenkomstig de vordering tot herstel van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, over te gaan.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 38, 40, 41, 100 van het Strafwetboek, alsmede alle artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de dagvaarding;
art. 1, 2 en 3 Wet 5 maart 1952 ; art. 1, 2° Wet 24 december 1993;
art. 28 en 29 Wet 1 augustus 1985; art. 58 K.B. 18 december 1986;
art. 1, 8, 14 §1 wet van 29 juni 1964 ;
art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);

DE RECHTBANK, rechtdoende op tegenspraak

VOORAFGAANDELIJK

De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding dient verbeterd te worden in die zin dat de tenlasteleggingen A en B SAMEN dienen te gelezen te worden als één tenlastelegging.nl.:

Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

door op het terrein, gelegen te ten kadaster
gekend onder in eigendom toebehorende aan
hierboven nader geïdentificeerd

een terras van 1m84 breed op de eerste verdieping te hebben opgericht

te op 8 februari 1996

de feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1,2, 99 § 1 – 1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999).

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichting zoals verbeterd tot een GELDBOETE van **TWEEDUIZEND VIERHONDERD ACHTENZEVENTIG KOMMA VIERENNEGENTIG EUR (500 BEF verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes: 40,3399) (= 2.478,94 EUR).**

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van EEN MAAND EN VIJFTIEN DAGEN.

Beveelt dat de tenuitvoering van het vonnis, in hoofde van de beklaagde wat betreft DUIZEND TWEEHONDERD NEGENENDERTIG KOMMA ACHTENVEERTIG EUR (250 BEF, verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes : 40,3399) (= 1.239,48EUR) of een vervangende gevangenisstraf van eenentwintig dagen, van de uitgesproken geldboete van tweeduizend vierhonderd achtenzeventig komma vierennegentig euro zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

* * * * *

Veroordeelt de beklaagde tot het herstel in die zin dat het terras, hiervoor nader bepaald, dient te worden teruggebracht tot de oppervlakte overeenkomstig de vergunning van 7 februari 1996 verleend door het college van burgemeester en schepenen van _____ aan de beklaagde;

Veroordeelt de beklaagde tot de uitvoering van dit herstel binnen de termijn van twee maanden vanaf datum van het in kracht van gewijsde gaan van het vonnis onder verbeurte van 125 EUR per dag vertraging in de uitvoering van dit bevel tot herstel;
Bepaalt dat de verbeurte sommen toekomen aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur

* * * * *

Zegt dat de beklaagde _____ verplicht is een bedrag van TIEN EUR, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op VIJFENVIJFTIG EUR, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagde _____ tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 72,90 EUR.

Legt de beklaagde tevens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **TIEN MEI TWEEDEUIZEND EN VIJF**

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter,
- Substituut-Procureur des Konings;
- e.a. adjunct-griffier.